Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26828
Copyright: Admont, Benediktinerstift

264

habet uob q̃ alter sapiat. Si aut hoc ipse q̃d
alter sapiat defendere multis æpiniatur astru
ere æcta pace eccle. fit uob malediction hoc
q̃ dicit. Sup maiorem cum estis. æ foris alacte sepa
rabimini. foris autem ab maiestate memorie
mini. Si autem pseudo aut in pace catholica. sed
forte alter sapiat quam oportet sapere. ds uob
reuelabit. aut humilib. q̃ re. Ja ds superbis resi
stit. humilib autem dat gratiam. Ido adhuc celebra
t hoc psalm. Spera israel in dno ex hoc nc
æ usq; in sclm. Id autem scptum est gre. Stone con
ase omnion. Stone con. hoc est positum. ex hoc
æ usq; in sclm. Si non sept sclm nomen hoc sclm
significat. Et aliquando cantatur. q̃ cantum duob
modis intelligitur. Usq; in finem. i. aut sept sine
fine. aut usq; quem am ad cantatur. Hoc
g̃ q̃m intelligendum est. Jusq; uenam ad can
tatem spem in dnm dm. q̃ cum uenim ad can
tatem ia spes non erit. Ipsa res erit. Explicit
de p. c. xx. Incipit de p. c. xxi. i.

Iustum Qd erat kmi ut frem pou
audiret collegam meum. psentem omnib
uob. Et m non negauit. distulit. et ido
hoc indico carnem ure. ut p missum teneam.
Si fuit autem absurdum carnem ure. ut por ob
tepare nubem. Et ut sit cum in ure. et m
audiuit ms. co sane parcto ut æ ego sim p
si. q̃ in psa carnate omnis ei audiuit sum.
quem uob in celo magister. et animum unen
dit ad psalmum. quem ordine sicut hs tem
tandum bm. Et cum ipse pnotat carnem cum gdium.
æ aliquando ceis sub eodem multo plurior. Si g
unmorem in nu necessitas coegit. ut totum si
dns pmiserit explicare possim. q̃ æ uos
non tam rudes omia debeas audire. aliq æde
ptus audituomib adiuuare nos debeas.
ne omia tam nouia. a nob dici necesse sit.
Et nouia qde ea debem. q̃ uetustas nob obrepe
n deber. et crescendum æ pficiendum est. De
ipso q̃ipe pfectum aut apls. Et si exterior ho nr cor
rumpitur. si uterior renouatur de die in die. Ilsic pfi
ciam ut ex nob uetere efficiam. si ipsa nouitas crescat.

Memento dne dd. æ omis manse
suetudinis ei. Sicut iurauit dno uouit
uouit do iacob. Dauid sedim fide
rerum gestarum in ho erat. rex isrl fili iesse. Erat
qde æ ipse manse sicut ei indicatur. come
morat scptura diuina. æ ita manse ut nec p
secutori saul in alio p malo reddidit. Seruauit
autem erga illum tanta humilitate ut illum regem fatere
se. aut cantem. æ in pterue nec superbe cum ere in do po
tentior responderet rex. si eum placare potuit af
fectabat humiliare q̃m certare superbia. Et tam in
potestate dauid ei saul. æ hoc ad no dicit ut ea facere
q̃ q̃ uellet. Si q̃ pceptum illi non erat ut occideret. si
tamen in potestate dauid illum erat. licet autem hoc in
potestate sua. ad lenitatem potuit deflectere. q̃ ei ds cessit.
q̃ si uellet occidere. carere inimico. Si q̃m dicetur di
mittere in debita sicut ego dimitto debitoribus meis.
Inspeluncam intrauit saul. in erat dd. nesciens q̃ ille
esset dd. Ad necessaria uenit ille intrauit sicut erat
dd sensim et lente p ipsum pedetentim illi de uestem pan
niculum quem illi ostendere. ut nosset q̃ illum habe
bat in potestate. æ non necessitate. si uoluntate pep
cerat. æ noluit occidere. Forte ipsam mansuetudinem
commendauit dicens. Memento dne dd. æ omis. m. ei.
Hoc secdm rerum gestarum fide q̃m scptura diuina au
diuit esset. Si solem in psalmis non adiuncta ar
tendere sicut omnipotentia. si plurima seruatari mystica.
Et memento cantas una q̃ cuiusdam hois uocem omnib
psalmis solem audire. q̃ unum hominem caput æ corpus.
Caput autem in celo est corpus in terra. Si q̃ pcessit caput
æ corpus secuturum est. Et tam non dico q̃ caput sit q̃ corpus
sint. q̃ secentur loquor. Et commendat humilitas dd.
commendat mansuetudo dd æ dr. do. Memento dne
dd. æ omis. m. ei. Ad q̃m rem memento dne dd. Sicut
iurauit dno. uouit uouit do iacob. Et ad hoc memento